

aldrig når alt det, vi gerne vil have, og min påstand er, at det generelt er bedre at få 90-pct.s-regler i EU end at få 100-pct.s-regler i Danmark, medens de andre lande sejler deres egen sø.

Igen en politisk indfaldsvinkel, der siger os, at Fællesskabet ikke kun er struktur og paragraffer, men også et politisk instrument, og at det derfor er nødvendigt, at vi sideløbende har den politiske diskussion, hvis det resultat, som regeringskonferencen når frem til, skal føres til succes i Danmark og i de andre EU-lande.

Og det vidste EU's fædre også; målet for dem var klart en politisk union. Men de valgte handelssammenarbejdet som vejen, der skulle overbevise Europas befolkninger om, at Fællesskabet og det fælles mål var nødvendigt. Og den stabile union, som vi andre kæmper for, kan vi kun få, hvis vi via konkret politik kan dokumentere, at det er nødvendigt for Europas borgere at stå sammen for at løse problemerne.

Og det er jo også CD's indfaldsvinkel til de fire danske forbehold, og vi står ved løftet om, at de ikke kan ophæves uden en folkeafstemning. Men det er altså CD's opfattelse, at vi skal starte med at dokumentere behovet for at ophæve disse forbehold i stedet for at gå den modsatte vej rundt og bare hyle op om, at de skal væk.

Lad os dog i dagligdagen bevise, at de er hæmmende; lad os bevise, at de spærrer for noget, som vi gerne ville. Så kan vi også få den danske befolkning med.

Derfor glæder det mig meget, at ØMU-diskussionen nu er kommet ind i mere faste baner, og at vi nu ved, hvad konditionerne er, for så er vi jo i stand til at vurdere, om vi kan få en ordentlig ordning mellem landene uden for ØMU'en og landene inden for ØMU'en eller vi er nødt til dér at sige, at det danske forbehold skal ophæves.

I det næste halve år vil det så være institutionerne, der kommer i fokus.

CD ønsker stadig væk, at Europa-Parlamentet bliver styrket. Vi kan nok ikke få vores vilje fuldt ud, men vi håber da stadig væk på, at der f.eks. vil blive mulighed for, at Europa-Parlamentet kan få forslagsret, idet det vil være en af de ting, der kan styrke dets placering.

Vi er stadig væk tilhængere af dobbeltafstemningsprincippet i Ministerrådet – måske de sidste i Europa – for vi mener stadig væk, at det er den garanti, der bør gives til de store lande for, at de små ikke stemmer dem ned, og omvendt, at det er en garanti for, at de store lande kan

komme igennem med noget, der kan fungere, og vi mener, at det er en god måde at gøre det på.

Vi er stadig væk tilhængere af, at der er en kommissær til alle lande, ikke mindst så længe Kommissionen er den eneste instans, der har ret til at stille forslag.

Man kan måske sige, at dette behov bliver mindre, hvis Parlamentet også får ret til det, men i princippet er vi stadig væk tilhængere af en kommissær til alle landene.

Og vi ønsker stadig væk flertalsafgørelser på flere områder end i dag.

Og for os er der ingen tvivl om, at samarbejdet mellem EU og Vestunionen må styrkes, men CD har ikke været og er stadig væk ikke tilhængere af en sammenbygning.

Vi er måske nogle underlige unionister – eller hvad vi nu skal kalde os – som faktisk går ind for, at kun konkrete spilleregler og konkrete procedurer kan føre til, at EU i en given situation kan anmode Vestunionen om bistand, men vi er ikke tilhængere af en indlemmelse af Vestunionen i EU.

Og i virkeligheden mener vi, at en model, der ligner den svensk/finske, måske kunne være med til at løse nogle af problemerne på regeringskonferencen, for vi er bange for, at den udenrigs- og sikkerhedspolitiske diskussion går i hårdknude, hvis én gruppe lande ønsker Vestunionen fast forankret til Unionen og en anden gruppe bekæmper det.

Her er man nødt til at finde et kompromis, og vi tror altså, at bl.a. nogle klare spilleregler kunne være med til at klare det problem.

Og så er det meget vigtigt for os, at menneskerettighederne, de fundamentale frihedsrettigheder og de demokratiske rettigheder bliver slået fast i EU, og at der bliver vedtaget spilleregler for, hvordan der skal reageres i situationer, hvor nogle af de grundlæggende principper bliver overtrådt.

Det kan godt være, at en udsmidning ville være så drastisk igen, men det kunne jo også godt være, at modforanstaltninger med hensyn til støtte eller måske andre modeller kunne være medvirkende til at straffe lande, der ikke lever op til de fundamentale krav.

Det er vigtigt for os, fordi vi også åbner EU for en række lande, der har mindretalsproblemer, eller som har voldsomme problemer med nabolandene osv., for vi ønsker ikke, at en sådan undertrykkelse finder sted, men vi ønsker heller ikke kun at have valget mellem at smide dem ud